

Omdat de Commissie de eerste keer niet heeft geantwoord, heb ik de vraag aan de Commissie herhaald en nu kort samengevat het volgende antwoord gekregen (schriftelijke vraag E-1001/01 ⁽¹⁾):

- a) de Commissie heeft op een andere vraag geantwoord omdat zij van mening was dat deze vraag belangrijker was dan de gestelde vraag;
- b) de Commissie heeft in haar antwoord op speciaal verslag nr. 1/99 van de Rekenkamer bevestigd dat het betrokken bedrag was teruggegeven;
- c) het ging hier slechts om 0,002% van de totale hoeveelheid magere melkpoeder die in 1997 in Nederland in diervoeder werd verwerkt.

Het eerste antwoord van de Commissie onder a) is wel heel erg verrassend als dit een indicatie is van de aandacht die de Commissie aan parlementaire vragen schenkt; haar antwoord onder b) stemt niet met de waarheid overeen zoals blijkt uit bovengenoemd citaat uit het speciale verslag van de Rekenkamer en haar antwoord onder c) beweegt mij tot het stellen van twee aanvullende vragen:

- Is de Commissie niet van mening dat het feit dat 3 350 kg magere melkpoeder slechts 0,002% vertegenwoordigt van de hoeveelheid magere melkpoeder die in 1997 in Nederland in diervoeder is verwerkt, uiterst zorgwekkend is gezien de verspilling van overheidsmiddelen aan belachelijke regelingen om voedingsmiddelen te vernietigen?
- Is de Commissie niet van mening dat het gezien het totale gebrek aan doeltreffende controle op aan het licht gekomen fraude met voedingsmiddelen, zoals o.a. tienduizenden tonnen versneden boter die niet door de Commissie zijn opgemerkt, redelijker is te veronderstellen dat slechts een miniem deel van de melkpoeder gecontroleerd is en niet dat het om een onbetekenend fraudegeval gaat?

⁽¹⁾ PB C 350 E van 11.12.2001.

**Gecombineerd Antwoord
van de heer Fischler namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2106/01 en E-2107/01**

(5 september 2001)

In deze twee vragen wijst het geachte parlementslid erop dat de Commissie niet heeft geantwoord op eerdere vragen in verband met de follow-up van een aantal bevindingen van de Rekenkamer die zijn gepubliceerd in het Speciaal verslag nr. 1/99 ⁽¹⁾ over de steun voor het gebruik van ondermelk en magere melkpoeder als diervoeder.

De Commissie is van oordeel dat al deze vragen uitvoerig zijn beantwoord in het kader van de kwijtingsprocedure voor het begrotingsjaar 1999 en in het antwoord op schriftelijke vraag E-1001/01 van het geachte parlementslid.

Aangezien deze antwoorden echter op verschillende tijdstippen zijn gegeven, is het misschien nuttig een kort overzicht van de situatie te geven.

De twee schriftelijke vragen van het geachte parlementslid hebben betrekking op twee bevindingen van de Rekenkamer betreffende Nederland, respectievelijk in de punten 36 en 42 van bovengenoemd Speciaal verslag:

- Enerzijds (punt 36 van het Speciaal verslag) wijst de Rekenkamer op een ontoereikende controle op de levering van karnemelk door een Nederlandse begunstigde aan een Duits landbouwbedrijf. In haar antwoord op het Speciaal verslag geeft de Commissie aan dat zij aan de opmerkingen van de Rekenkamer gevolg zal geven in het kader van de procedure voor de goedkeuring van de rekeningen en dat zij zo nodig financiële correcties zal toepassen. In het antwoord van de Commissie op punt 2.7 (a) van de tweede vragenlijst voor de kwijtingsprocedure voor 1999 wordt duidelijk verwezen naar de follow-up van het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF), dat tijdens twee bezoeken controles heeft verricht in zowel het bedrijf van de Nederlandse karnemelkproducent als het Duitse bedrijf. Volgens OLAF was er geen aanleiding om enige onregelmatigheid te vermoeden. De Commissie herhaalt dat er bijgevolg geen enkele reden was om een terugvorderingsprocedure in te leiden.
- Voorts had de Rekenkamer (punt 42 van het Speciaal verslag) vastgesteld dat in een geval 3 350 kg MMP als subsidiabel was aangemerkt, terwijl in het analyseverslag was aangegeven dat er wei in aanwezig was. In het antwoord van de Commissie op het verslag van de Rekenkamer staat dat de Nederlandse autoriteiten hebben verklaard dat de betaling was teruggevorderd. De Commissie heeft toen beloofd dit te verifiëren in het kader van de procedure voor de goedkeuring van de rekeningen.

Zij geeft toe dat dit geval, zoals het geachte parlementslid opmerkt, inderdaad niet is behandeld in het antwoord van de Commissie op de tweede vragenlijst van de kwijtingsprocedure voor 1999, maar in het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag E-1001/01 van het geachte parlementslid, waarin de Commissie verklaart dat het ten onrechte betaalde bedrag van 5136.89 NLG met betrekking tot de 3350 kg MMP in december 1997 gecrediteerd is aan het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL). Bijgevolg hoeven geen financiële correcties te worden opgelegd aan de lidstaat. De Commissie verbaast zich erover dat het geachte parlementslid in schriftelijke vraag E-2107/01 beweert dat de zaken anders liggen.

In het bovenstaande wordt een antwoord gegeven op schriftelijke vraag E-2106/01 en ook op de eerste punten van schriftelijke vraag E-2107/01.

Met betrekking tot de laatste twee punten van schriftelijke vraag E-2107/01 zou de Commissie het volgende willen opmerken:

- In verband met de 3350 kg MMP dient erop te worden gewezen dat in de risico-analyse van de Commissie voor de controle op steunregelingen een belangrijk element het bedrag is dat met de zaak is gemoeid. De Commissie acht het niet echt storend dat een bedrag van 5136.89 NLG (2331 €) ten onrechte is betaald, maar later teruggevorderd, zodat er geen verlies was voor het EOGFL.
- Ten slotte begrijpt de Commissie niet hoe de bevindingen betreffende gemanipuleerde boter kunnen leiden tot de conclusies van het geachte parlementslid met betrekking tot de steun voor MMP.

(¹) PB C 147 van 27.5.1999.

(2002/C 40 E/205)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2108/01
van Jeffrey Titford (EDD) aan de Commissie

(6 juli 2001)

Betreft: Nieuwe bananenregeling

In aansluiting op het antwoord dat de heer Fischler namens de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag P-1511/01 (¹) zou ik van de Commissie gaarne het volgende vernemen:

- Dat er met de VS een overeenkomst over de bananenregeling moest worden gesloten, staat buiten kijf, maar het mag niet zo zijn dat het bereikte akkoord ernstige schade toebrengt aan de bananenimporteurs in het Verenigd Koninkrijk. Derhalve wordt de Commissie verzocht mede te delen waarom zij is voorbijgegaan aan de forse bezwaren die van die zijde zijn geopperd, alsook door de Bond van Bananenplantagearbeiders (SITAP) van Costa Rica, de Nationale Kamer van Onafhankelijke Bananenproducenten SA, de CSIB (Hoge Raad van Bananenimporteurs van Frankrijk), het Raadgevend Comité voor Bananen en diverse andere instanties?
- Kan de Commissie voorts laten weten wat haar antwoord is op de scherpe kritiek die door het Raadgevend Comité voor Bananen op het nieuwe regime is uitgebracht op basis van het feit dat „de regeling schade toebrengt aan de Brits/communautaire bananenhandel en aan de Caribische producenten en dat zij bovendien discriminerend is” en dat „het schema voor de implementatie ervan onvoldoende tijd overlaat om opnieuw te onderhandelen over de noodzakelijke substantiële aanpassingen die nodig zijn in de fruitinkoop- en transportcontracten”?

(¹) PB C 350 E van 11.12.2001.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(4 september 2001)

De Commissie maakt het geachte parlementslid erop attent dat een regeling met de Verenigde Staten en Ecuador moest worden gevonden om het handelsgeschil met de belangrijkste partners van de Gemeenschap in de bananensector bij te leggen. Het aanhoudende conflict was namelijk schadelijk voor alle belanghebbenden in de sector.